

β. ΤΑ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΑ ΤΩΝ ΠΕΙΡΑΜΑΤΩΝ

Εύρυτάτη δὲ ὑπῆρξεν ἡ ἔρευνα ἡμῶν αὕτη καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποκειμένων. Ἐξητάσαμεν ἐν ὅλῳ 640 ὑποκείμενα, 320 ἄρρενα καὶ 320 θήλεα, 40 ἄρρενα καὶ 40 θήλεα ἐξ ἑκάστης τῶν ἡλικιῶν 7, 9, 11, 13, 15, 17, 18 καὶ 20 ἔτῶν¹. Ἡσαν δὲ τὰ ἔξετασθέντα ὑποκείμενα μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τοῦ Ε' Γυμνασίου ἀρρένων καὶ τοῦ Ε' Γυμνασίου θηλέων, τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου Μακρῆ, τοῦ Δ' Δημοτικοῦ σχολείου, ἔτι δὲ φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι τοῦ Πανεπιστημίου. Ἀνιχνεύσαμεν δὲ πάντων τῶν ὑποκειμένων τούτων οὐ μόνον τὴν ἡθικὴν συνείδησιν, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐφυΐαν καὶ τὴν μνήμην καὶ τὴν φαντασίαν καὶ τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν καὶ τὴν καλαισθητικὴν συνείδησιν καὶ τὸ συναίσθημα καθόλου.

γ. Η ΜΕΘΟΔΟΣ

Ἀκοιβήσεις δὲ ὡς οἶόν τε ὑπῆρξεν ἡ ἔρευνα ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς μεθόδου.

Τριτταὶ εἶναι αἱ κυριώταται μέθοδοι, διὸ ὃν ἔξητάσθη μέχρι τοῦδε ἡ ἡθικὴ συνείδησις.

α) Μέθοδοι, διὸ ὃν ἀνιχνεύεται τὸ περιεχόμενον ἡθικῶν ἐννοιῶν χρησιμεύουσιν ἔνταῦθα ὡς κριτήρια οἱ δρισμοὶ ἡθικῶν ἐννοιῶν καὶ ἡ διάκρισις ἡθικῶν ἐννοιῶν ἀπὸ ἀλλήλων.

β) Μέθοδοι, διὸ ὃν τὸ ἔξεταζόμενον ὑποκείμενον μετατίθεται εἰς κατὰ φαντασίαν ἐνέργειαν, προκαλούμενον ἐπὶ πλαστῶν ὑποθέσεων νὰ κρίνῃ παντοίας ἡθικὰς πρᾶξεις καὶ εἴπη πῶς θὰ ἐπραττεν, ἐὰν αὗτὸς ἦτο τὸ δρῶν πρόσωπον.

γ) Μέθοδοι, ἐν αἷς προκαλεῖται τὸ ὑποκείμενον νὰ συγκρίνῃ καὶ κατατάξῃ ἐνεργείας ἀγαθὰς ἢ κακὰς κατὰ λόγον τῆς ἡθικῆς σημασίας αὐτῶν.

¹ Τῶν διαιμέσων ἡλικιῶν 8, 10, 12, 14, 16 καὶ 19 ἔτῶν δὲν ἀνεγράφαιμεν ἴδιον ποσοστόν, διότι, ὡς αἱ ἐν τῷ Ψυχολογικῷ Ἐργαστηρίῳ ἔρευναι ἡμῶν ἔδειξαν, δὲν οφίσταται οὖσιώδης διαφορὰ ἑκάστης αὐτῶν πρὸς τὴν ἔπομένην.

Τὰς πρώτας μεθόδους εἰσήγαγον ἐν ἄλλοις ὁ Ziehen, ὁ Timbal, ὁ Reichenbach, ὁ Levy - Suhl. Τῆς δευτέρας κατηγορίας τὰς μεθόδους μετεχειρίσθησαν ὁ Anfosso, ὁ Gizycki, ὁ Riebesell, ὁ Roth καὶ ἄλλοι. Τὸ τρίτον εἶδος τῶν μεθόδων εἰσήγαγεν ὁ Ἀμερικανὸς Fernald.

Ἄλλος καὶ ἄλλος ἔδειξαν, ἐν οἷς καὶ ὁ Ziehen, ὅστις τοὺς ὅρισμοὺς ἡθικῶν ἐννοιῶν μετεχειρίσθη εἰς τὴν ἔρευναν τῆς ἡθικῆς συνειδήσεως, καὶ τὸ ἡμέτερον Ψυχολογικὸν Ἐργαστήριον καὶ ἡμεῖς ἴδια ἡλέγξαμεν κατὰ τὰ προκαταρκτικὰ πειράματα, ἢ ἔρευνα ἢ γινομένη διὰ τοῦ ὅρισμοῦ τῶν ἡθικῶν ἐννοιῶν δὲν δύναται νὰ εἴναι πάντοτε ἀκριβῆς, ἄλλως τε καὶ διότι ἐνδέχεται οἱ διὸ αὐτῶν ἔξεταζόμενοι, ἐὰν μὴ ἔρωτῶνται ὀρθῶς, νὰ μὴ νοῶσι τοὺς ὅρους, διὸ ὅν αἱ ἐννοιαὶ αὗται ἔκφραζονται, ἐν φᾶ ἔχουσιν σαφῆ μᾶλλον ἢ ἡττον ἀντίληψιν τῶν διὸ αὐτῶν δηλουμένων ἀντικειμένων καὶ γεγονότων καὶ σχέσεων¹. Μᾶλλον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συντελοῦσιν αἱ ἀναζητήσεις τῶν διαφορῶν, μὲς ἐμφανίζουσι πρὸς ἄλλήλας αἱ περὶ ὅν ὁ λόγος ἐννοιαὶ, οἵον ἢ ἀνεύρεσις τῆς διαφορᾶς τοῦ φθόνου καὶ τοῦ μίσους. Τοῦτο δὲ διότι ἢ ἀκριβῆς διαστολὴ τῶν ἐννοιῶν ἀπαιτεῖ βαθυτέραν ἔξίχνευσιν καὶ κατανόησιν τοῦ περιεχομένου αὐτῶν.

Ἄσφαλέστερον ἄγει πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν ἢ δευτέρα μέθοδος, καθὼς ἦν ἔλεγχεται ἢ ἡθικὴ συνείδησις διὰ πολλαπλῶν ἔρωτήσεων, αἵτινες ἀνιχνεύουσιν ὅχι μόνον τὴν ἀπλῆν καὶ ἀδρομερῆ ἡθικὴν ἀντίληψιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς βαθυτέρους λόγους καὶ τὰ παντοῖα ἔλατήρια τῶν πράξεων καὶ τὴν ἵκανότητα, ἦν ἔχουσιν οἱ ἔξεταζόμενοι πρὸς παρακολούθησιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν.

Εἶναι δὲ ἀναντίλεκτον, ἡλέγχθη δὲ ἀσφαλῶς καὶ διὰ τῶν ἡμετέρων πειραμάτων, ὅτι διὰ τῆς τοιαύτης ἀνιχνεύσεως τῶν βαθυτέρων λόγων

¹ Πρβλ. H. Sander, Die experimentelle Gesinnungsprüfung, ihre Aufgaben und Methodik, ἐν Zeitschr. f. Ang. Psych. 17, 1920.—J. Pallich, Die sittliche Einsicht männlicher Schulentlassener Fürsorgezöglings, ἐν Zeitschr. f. Ang. Psych., 30, 1928, σελ. 1 κ. ἑξ.—Martha Moers, Zur Prüfung des sittlichen Verständnisses Jugendlicher, ἐν Zeitschr. f. Ang. Psych., 34, 1930, σελ. 431 κ. ἑξ.—Martha Moers, Zur Prüfung des sittlichen Verständnisses Jugendlicher. Das kindliche Urteil über Motiv und Effekt einer Handlung, II, ἐν Zeitschr. f. Ang. Psych., 37, 1930, σελ. 56 κ. ἑξ.

συνανιχνεύεται μέχρι τινὸς καὶ ἡ περὶ τὸ ἡθικῶς πράττειν ἵκανότης τῶν ἔξεταζομένων. Βεβαίως ἡ δρῦθὴ ἡθικὴ κρίσις δὲν προϋποθέτει ἀείποτε καὶ τὴν ἡθικὴν ἀρετὴν τοῦ ἡθικῶς κρίνοντος, ἀλλ᾽ ὅμως κατὰ κανόνα ἀληθεύει ἢτι ἡ δρῦθὴ γνῶσις καὶ κρίσις συνάπτεται πρὸς διαφέροντας ὑπὲρ τῆς δρῦθης ἐνεργείας καὶ τάσιν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς αὐτήν.

Ἐκύρωσαν τοῦτο καὶ ἄλλως αἴ ἡμέτεραι ἔρευναι, αἵτινες ὅχι μόνον τὴν νοητικὴν ἵκανότητα τῶν ἔξετασθέντων ἤλεγχαν καὶ τὴν ἡθικὴν αὐτῶν κρίσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν διαγωγὴν, ώς ἐμαρτυρεῖτο αὕτη ὑπὸ τοῦ οἶκου καὶ πολλῷ μᾶλλον ὑπὸ τοῦ σχολείου, καθίστατο δὲ πρόδηλος καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ Ψυχολογικῷ Ἐργαστηρίῳ διαγωγῆς.

Παραπλησία δὲ εἶναι καὶ ἡ μέθοδος τοῦ Fernald, ἡ τῆς συγκρίσεως καὶ κατατάξεως, καθ' ᾧν ζητεῖται παρὰ τῶν ὑποκειμένων νὰ ἔξετάζωσι πλαστὰ παραδείγματα ἀρετῶν καὶ κακῶν καὶ συγκρίνωσι καὶ κατατάσσωσι κατὰ τὴν σπουδαιότητα αὐτῶν, νὰ δεικνύωσι δῆλα δὴ τίνες μὲν πράξεις ἀγαθαὶ εἶναι ἀξιαι μείζονος ἢ ἐλάσσονος ἐπιδοκιμασίας καὶ ἀμοιβῆς, τίνες δὲ κακαὶ μείζονος ἢ ἐλάσσονος ἀποδοκιμασίας καὶ τιμωρίας.

Ἄλλ' ἡ κατάταξις καὶ ἡ σύγκρισις τῶν πράξεων δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀσφαλῆς, ἀν μὴ προηγήται ἡ βαθυτέρα ἔξετασις τῶν πλαστῶν διηγήσεων καὶ ἡ εύρυτέρα ἀνίχνευσις τῶν ἔλατηρίων καὶ ἡ παρακολούθησις τῶν ἐπακολουθημάτων τῶν πράξεων. Ἀπὸ ταύτης δὲ τῆς ἀπόψεως ἔβελτίωσε τὴν μέθοδον τοῦ Fernald ὁ Γερμανὸς ψυχίατρος Jacobsohn, ὃστις περιγράφει τὰς πλαστὰς διηγήσεις εὐρύτερον ἢ ὁ Fernald, ἵνα γίνωνται εἰς τοὺς ἔξεταζομένους ἐναργέστερα τὰ πράγματα. Ἡ κολούθησαν δὲ εἰς τὴν μέθοδον ταύτην καὶ ἄλλοι, ἐν οἷς καὶ ὁ Quadfasel¹.

Ἄλλ' ἡ περὶ ἣς δὲ λόγος μέθοδος ἐμφανίζει καὶ ἄλλην δυσχέρειαν. Ἡ σύγκρισις καὶ κατάταξις ἔξαρτᾶται ἐκ πολλαπλῶν δρῶν, οἵτινες ἀγούσι τοὺς ἔξεταζομένους πολλάκις εἰς συμπεράσματα διαφέροντα ἀλλήλων. Εἶναι ἀρα καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἡ περὶ ἣς δὲ λόγος μέθοδος κατωτέρα ἐν τῇ ἔξετάσει τῆς συνειδήσεως τῆς ἡθικῆς, μόνον δὲ τότε ἀποβαίνει τελεσφόρος, ὅταν παρακολουθῇ ὅχι τὴν σειρὰν τῆς κατατάξεως, ἀλλὰ τὴν αἰτιολογίαν, ἣν ἀναπτύσσουσιν οἱ ἔξεταζόμενοι κατ' αὐτήν.

¹ Πρβλ. Quadfasel Fr., Die Methode Fernald-Jacobsohns, eine Methode zur Prüfung der moralischen Kritikfähigkeit—und nicht des sittlichen Fühlens. Ἐν Αγ. Pt., 77, 1925.

Διὰ ταῦτα δὲ ἡμεῖς ἔχοντες ὑπὸ δύψει τὰς ἀτελείας, ἃς ἐμφανίζουσιν, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρῳ, αἱ μέθοδοι, ὡν ἐγένετο μέχρι τοῦδε χρῆσις εἰς τὴν ἀνίχνευσιν τῆς ἡθικῆς συνειδήσεως, μετεχειρίσθημεν μέθοδον μεικτήν. Κύριον στοιχεῖον τῆς μεθόδου ταύτης ἐθεωρήσαμεν τὰς πλαστὰς διηγήσεις, ἐν αἷς δὲ λόγος ἦτο περὶ παντοίων ἡθικῶν ἐνεργειῶν. Ἰνα δὲ μὴ ἔλεγχωμεν ἀπλῶς τὴν γνῶσιν τῶν ἡθικῶν ἐννοιῶν, δπως γίνεται διὰ τῆς μεθόδου τῶν ὅρισμάν, ἀλλ' ἀναζητῶμεν κατὰ πάντα τρόπον καὶ τοὺς βαθυτέρους λόγους τῶν πράξεων, τὰ παντοῖα ἐλατήρια αὐτῶν, τὰς παραστάσεις δῆλον δτι καὶ τὰ συναισθήματα τὰ μετ' αὐτῶν συνημμένα, ὥφ' ὧν ἄγεται δὲ πράττων, προεκαλοῦμεν τὰ ὑποκείμενα δχι μόνον περὶ τῶν ἐγγυτέρων αἰτίων νὰ ἐκφέρωσι τὴν κρίσιν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπώτερα αἴτια νὰ ἀναζητῶσι καὶ πάλιν ἀλλως προκαλούμενα νὰ ἀνευρίσκωσι τὰ ἐπακολουθήματα τῶν πράξεων. Ἰνα δὲ ἐπιτυγχάνωμεν τούτου, προεβάλλομεν ἐν ἐκάστῳ ζητήματι πλείονας ἐρωτήσεις, ἐξ ὧν ἡδύνατό τις νὰ ἀνιχνεύσῃ τὴν δλην ἡθικὴν συνείδησιν τῶν ἔξεταζομένων καὶ δὴ καὶ τὴν αὐθορμησίαν τῆς κρίσεως αὐτῶν καὶ τὴν ἐκ τοῦ περιβάλλοντος ἔξαρτησιν. Ἐν τέλει δὲ ἐξητήσαμεν παρὰ τῶν ὑποκειμένων τῶν πειραμάτων νὰ κατατάξωσι τὰς πλαστὰς διηγήσεις κατὰ λόγον τῆς σκουδαιότητος τῶν ἡθικῶν ἐνεργειῶν, αἵτινες ἐπεδεικνύοντο ἐν αὐταῖς.

Καὶ εἰς τὸν τρόπον δὲ τῆς ἔξετάσεως τῶν ὑποκειμένων συντονωτάτην ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχήν. Καὶ πρῶτον μὲν ἐτηροῦντο πάντες οἱ δροὶ τῆς ἀκριβοῦς διεξαγωγῆς τῶν ψυχολογικῶν ἐρευνῶν καὶ κατὰ τὴν ἀτομικὴν καὶ κατὰ τὴν δμαδικὴν ἔξετασιν. Διεξήγοντο δὲ αἱ ἐρευναὶ ἐν χώρῳ ἀπηλλαγμένῳ παντὸς θορύβου. Ἐπειτα δὲ καὶ περὶ τῆς ἐκάστοτε προσηκούσης ψυχικῆς διαθέσεως τῶν ὑποκειμένων πολλαπλῇ ἐλαμβάνετο πρόνοια.

Καὶ ἀλλως δὲ ἡ ἔξετασις ἐγένετο κατὰ τὴν ἀπαιτουμένην ἀκριβειαν. Σημειωτέον δὲ δτι τὰ ὑποκείμενα τῶν ἀνωτέρων ἡλικιῶν 15—20 ἐτῶν ὑπεβάλλομεν κατὰ κανόνα εἰς γραπτὴν δμαδικὴν ἔξετασιν, ἀφ' οὗ ἡ προκαταρκτικὴ ἐρευνα περιφανῶς ἔδειξεν δτι ἡ κατ' ἀτομον προφορικὴ ἔξετασις οὐδὲν διέφερεν αὐτῆς. Τῆς προφορικῆς ἔξετάσεως ἐγίνετο χρῆσις μόνον δπου ἐπέβαλλε ταύτην ἡ διασάφησις εἰδικῶν προβλημάτων, ὡς δὲ ἔλεγχος τῆς αὐθορμησίας ἐν τῇ διατυπώσει τῶν ἡθικῶν κρίσεων. Τὰ δὲ ὑποκείμενα τῶν κατωτέρων ἡλικιῶν 7—13 ἐτῶν

εξητάσαμεν κατ' άτομον προφορικῶς, διότι αἱ ἡλικίαι αὔται, καὶ δὴ μάλιστα αἱ κατώτεραι, δὲν δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς γραπτὴν δοκιμασίαν καὶ νὰ ἀπαντῶσιν εὐχερῶς εἰς τὰ ἔρωτήματα, καὶ διότι ἐπὶ τῶν ἡλικιῶν τούτων κατὰ τὴν ἀτομικὴν προφορικὴν ἔξετασιν μετὰ τῶν κυρίων ἔρωτήσεων ἦτο ἐπάναγκες νὰ δίδωνται καὶ πλείονες βοηθητικαὶ ἔρωτήσεις πρὸς διασάφησιν τῶν ζητουμένων.

Καὶ τοῦτο δὲ εἶναι ἀνάγκη νὰ προσθέσωμεν, δτι αἱ ἔρωτήσεις ἡσαν τοιαῦται, ὥστε νὰ ἀποφεύγηται πᾶσα ὑποβολή, ἢτις ἡδύνατο νὰ παραβλάπτῃ τὴν ἔρευναν.

δ. ΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ

Αἱ δὲ πλασταὶ διηγήσεις, αἵτινες ἔχονται μοποιήθησαν ὡς κριτήρια διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς ἡθικῆς συνειδήσεως, ἡσαν οἵτις αἱ ἔξης.

α) Ἐκτίμησις τῆς πράξεως παιδίου, ὅπερ εὗρε καὶ ὁ δόδον ὕροι γιον καὶ παρέδωσεν αὐτὸν εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

β) Ἐκτίμησις τῆς πράξεως παιδίου, ὅπερ παρήκουσε τὴν ἐντολὴν τῆς μητρὸς καὶ συνετέλεσεν οὕτω εἰς τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ.

γ) Ἐκτίμησις τῆς πράξεως ἐφήβου, ὅρφανοῦ πατρός, ὅστις ὑπερασπίζων τὴν μητέρα του ἐφόρευσε τὸν μέθυσον θεῖον.

δ) Ἐκτίμησις τῆς πράξεως ἐφήβου, ὅστις ἐπιθυμῶν νὰ ταξιδεύσῃ κατακρατεῖ ποσὸν χρημάτων τοῦ κυρίου του, ἀτινα ἔλαβε διὰ πλαστογραφίας ἐκ τῆς Τραπέζης.

ε) Σύγκρισις καὶ κατάταξις τῶν τριῶν τελευταίων πράξεων κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς βαρύτητος αὐτῶν μετὰ αἵτιολογίας.

Περιελάμβανε δὲ ἔκαστον τῶν κριτηρίων τούτων πολλὰ ἐπὶ μέρους στοιχεῖα ἡθικῆς ὑποθέσεως, ἀτινα ἀνιχνεύομεν διὰ καταλλήλων ἔρωτήσεων. Ἡσαν δὲ τὰ περιεχόμενα ἐν τοῖς κριτηρίοις στοιχεῖα τῶν πράξεων τοιαῦτα, ὥστε αἱ κατώτεραι ἡλικίαι τινὰ τούτων μόνον ἡδύναντο νὰ καταλαμβάνωσι καὶ κρίνωσι μετ' ἀκριβείας περὶ αὐτῶν, αἱ δὲ ἀνώτεραι ἡλικίαι πολλῷ πλείονα ἢ καὶ πάντα, οὕτω δὲ ἐσχηματίζετο ἡ κλίμαξ τῆς ἔρευνης ἐν τῇ ἀναπτύξει τῆς ἡθικῆς συνειδήσεως.

Τὰ δὲ κριτήρια καὶ τὰς δρυθὰς ἀπαντήσεις εἰς τὰ ἔρωτήματα τὰ περιεχόμενα ἐν αὐτοῖς ἐσταθμίσαμεν διὸ ἐκάστην ἡλικίαν κατὰ τὰ προκαταρκτικὰ πειράματα.

Διεκρίναμεν δὲ τὰς εἰς τὰς ἔρωτήσεις ἡμῶν παρεχομένας ἀπαντήσεις εἰς διμάδας, ὃν ή μὲν πρώτη περιελάμβανε τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ περιεχόμενον τῆς ἡθικῆς συνειδήσεως, τὰς ἀρχὰς δῆλον ὅτι καὶ ἰδέας τὰς ὑπαρχούσας ἐν αὐτῇ, ὡς ἐδηλοῦντο αὗται ἐκ τῆς ἀδρομεροῦς ἔξετάσεως αὐτῆς, ή δὲ δευτέρα ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἡθικὴν κρίσιν, ὡς συνήγετο αὕτη ἐκ τῆς βαθυτέρας ἔξετάσεως τῶν ἐλατηρίων καὶ τῶν ἐπακολουθημάτων τῶν πράξεων.

Καὶ ήτο η̄ περὶ ή̄ς ὁ λόγος κρίσις διττή, εἴτε δῆλον ὅτι ὠρμάτο ἀπὸ τῶν διδαγμάτων τοῦ κοινωνικοῦ περιβάλλοντος καὶ ἐστηρίζετο κυρίως ἐπ̄ αὐτῶν, εἴτε ἐνεφάνιζεν αὐθιδρμησίαν μάλιστα καὶ αὐτοτέλειαν ἐν τῷ χαρακτηρισμῷ τῶν ἡθικῶν ἐνεργειῶν. Καὶ τὴν μὲν πρώτην χαρακτηρίζομεν ὡς ἀφελεστέραν ἡθικὴν κρίσιν, τὴν δὲ δευτέραν ὡς ἀκριβεστέραν. Εἶναι δὲ αὕτη προδήλως η̄ ὑπεροτέρα μορφὴ τῆς ἡθικῆς συνειδήσεως, η̄ κυρία ἡθικὴ συνείδησις, η̄τις ἀπετέλει τὸ ἀντικείμενον τῶν ἔρευνῶν ἡμῶν.

Ἄνιχνεύοντο δὲ πάντα ταῦτα τὰ στοιχεῖα καὶ διὰ καταλλήλων βοηθητικῶν ἔρωτήσεων, ὅπου ήτο ἀνάγκη.

“Ως δὲ ἐλέχθη ἡδη, ἡθικὴν συνείδησιν λέγοντες ἡμεῖς νοοῦμεν τὴν συνείδησιν τὴν ἐγκρίνουσαν πᾶσαν ἐνέργειαν συμφωνοῦσαν πρὸς τὰς ἡθικὰς ἀρχὰς, ἀποδοκιμάζουσαν δὲ πᾶσαν πρᾶξιν ἐναντιουμένην πρὸς ταύτας. Ἐκδεχόμεθα δὲ συμφώνως καὶ πρὸς τὰ ἡμέτερα πορίσματα ταύτην τὴν συνείδησιν συναφῆ πρὸς τὴν καθόλου νοητικὴν ἴκανότητα, η̄τις κρίνει ἐπὶ πάσης ἐνεργείας¹. Ἐν ἀντιθέσει δὲ πρὸς τὴν συνείδησιν ταύτην, η̄ν ὡς ἐπιδοκιμάζουσαν πᾶσαν ἐνέργειαν σύμφωνον πρὸς τὰς ἡθικὰς ἀρχὰς χαρακτηρίζομεν καὶ ὡς ἀνωτέραν ἡθικὴν συνείδησιν, τὴν

¹ Πρβλ. καὶ Jacobsohn-Lask, Über die Fernaldsche Methode zur Prüfung des sittlichen Fühlens und über weitere Ausgestaltung, ἐν Zeitschr. f. Ang. Psych. Beiheft 24, 1920. — Palluch, Die sittliche Einsicht männlicher Schulentlassener Fürsorgezöglinge in ihren Beziehungen zum sittlichen Verhalten sowie zur allgemeinen intellektuellen Entwicklung, ἐν Zeitschr. f. Ang. Psych. 30, 1928.

συνείδησιν τὴν ἐν τῇ ἔξετάσει καὶ κρίσει τῶν πράξεων παρεκβαίνουσαν ἀπὸ τῶν ἡθικῶν ἀρχῶν καλοῦμεν καὶ συνείδησιν κατωτέραν. Παρὰ ταύτην δὲ ἔταξαμεν τὴν ἀσφαλίστων συνείδησιν, ἵτις ἐνεφάνιζεν ἀστάθειαν καὶ ἀμφιβολίαν ἐν τῇ ἡθικῇ κρίσει.

Διεστείλαμεν δὲ ἀνωτέραν καὶ κατωτέραν ἡθικὴν συνείδησιν καὶ ἐν τῷ καθορισμῷ τῶν ἐλατηρίων καὶ τῶν ἐπακολουθημάτων. Καὶ ἐν μὲν τῇ ἀνιχνεύσει τῶν ἐλατηρίων ἀνωτέραν ἡθικὴν συνείδησιν ἐθεωρήσαμεν τὴν ὡς ἀνώτερα ἐλατήρια ἐμφανίζουσαν τὴν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος καὶ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὸν θεῖον καὶ τὸν ἀνθρώπινον νόμον καὶ τὰ τοιαῦτα, κατωτέραν δὲ ἡθικὴν συνείδησιν τὴν ἀποβλέπουσαν εἰς κατώτερα ἐλατήρια, οἷον φόβον, συμφέρον καὶ εἴ τι τοιοῦτον.

Ἐν δὲ τῇ ἔξετάσει τῶν ἐπακολουθημάτων τῶν πράξεων ὡς ἀνωτέραν ἡθικὴν συνείδησιν ἔχαρακτηρίσαμεν τὴν ὡς ἐπακολουθήματα τοιαῦτα ὑπολαμβάνουσαν τὸν ἔλεγχον τῆς συνειδήσεως τῶν παραβαινόντων τὰς ἡθικὰς ἀρχὰς καὶ τὴν ἡθικὴν κατάπτωσιν αὐτῶν, κατωτέραν δὲ τὴν ἀφορῶσαν εἰς ὡφέλειαν ἢ τιμωρίαν ἢ καὶ χαρακτηρίζουσαν τὴν ἐνέργειαν ὡς ἡθικῶς ἀδιάφορον.

Περιέλαβε δὲ ἡ ἔρευνα τῆς πορείας τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἡθικῆς συνειδήσεως 12.800 περιπτώσεις.

Τὸ δὲ ποσοστὸν τῆς ἐπιτυχίας ἐν τῷ καθορισμῷ τῆς κυρίας ἡθικῆς συνειδήσεως ἐπὶ πάντων τῶν ἐρωτημάτων τοῦ ὅλου κριτηρίου συνήγετο ὡς ἔξης. Ἡ ἀκριβὴς κρίσις ἐπὶ πάντων τῶν στοιχείων τῶν ἐπὶ μέρους ἐρωτήσεων καὶ ἡ μετὰ αἰτιολογίας ὁρθὴ κατάταξις τῶν πράξεων κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς βαρύτητος αὐτῶν, ἵτις ἦτο ἀμα σύμφωνος πρὸς τὰς κρατούσας ἡθικὰς ἀρχὰς, ἐδήλου τὴν ἀνωτάτην ἐπιτυχίαν, ἣν ἔδείκνυν μόνον τὰ ὑπερτάτης ἡθικῆς συνειδήσεως ἀτομα, καὶ ἐσημειοῦτο διὰ τοῦ 100 %. Αἱ δὲ ἀπαντήσεις αἱ ἐλέγχουσαι μείζονα ἢ ἐλάσσονα ἀνακρίβειαν ἐν τῇ κρίσει ἐπὶ πάντων τῶν εἰδημένων στοιχείων ἐσήμαινον ποσοστὸν μικρότερον κατ’ ἀναλογίαν. Καθωρίσθη δὲ τὸ ποσοστὸν τοῦτο μετὰ τῆς δυνατῆς ἀκριβείας δι’ ἐκάστην τῶν ἔξετασθεισῶν ἥλικιῶν καὶ ἐθεωρήθη ἀμα ὡς κανονικὴ βαθμὸς τῆς ἰσχύος τῆς ἡθικῆς συνειδήσεως αὐτῆς, ἥτοι 100 %.

Πῶς δὲ διεξήχθη ἡ ἔρευνα δι’ ἐκάστου τῶν ἐπὶ μέρους κριτηρίων, καταφαίνεται ἐκ τῶν ἐπομένων.

Β. Η ΔΙΑΝ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΚΡΙΤΗΡΙΟΥ ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ

α. ΤΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

«'Ο Πέτρος ηὗρεν εἰς τὸν δρόμον ἔνα πολὺ ώραῖον ὠδολόγιον· ἵτο δλόχουσσον καὶ ἔλαμπεν. Ἡ χαρά του ἥτο μεγάλη. Ἐτρεχε νὰ τὸ δώσῃ εἰς τὴν μητέρα του. Ἀλλ ἐσκέφθη πάλιν ὅτι ἥτο προτιμότερον νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ὅπου, δπως εἶχεν ἀκούσει, παραδίδονται τὰ χαμένα ἀντικείμενα. Ἐτσι καὶ ἔκαμεν. Ἐπειτα συνήγνησεν ἔνα μικρὸν φίλον του καὶ τοῦ διηγήθη μὲ χαρὰν τὸ πρᾶγμα, ἀλλ ὁ φίλος ἐγέλασε καὶ εἶπεν. Ἀνόητος ἥσο, τόσον ώραῖον ὠδολόγιον νὰ πᾶς νὰ τὸ δώσῃς! Ἐπρεπε νὰ τὸ κρατήσῃς».

Τὸ κριτήριον τοῦτο ἀπεσκόπει εἰς τὴν ἔξετασιν τῆς ἡθικῆς συνειδήσεως προκειμένου περὶ ἀποδόσεως εὑρεθέντων ἀντικειμένων, ἢτινα ἀνήκουσιν εἰς ἄλλους.

Ἡ συνείδησις αὕτη μετὰ τῶν ἐλατηρίων τῶν ἀγόντων εἰς τὴν ἐνέργειαν καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν συνακολουθούντων εἰς αὐτὴν ἀνιχνεύοντο διὰ καταλλήλων ἐρωτήσεων γενικωτέρων καὶ εἰδικωτέρων, οἵαι αἱ ἔξῆς·

- 1) Ποῖος σοῦ φαίνεται καλλίτερος, ὁ Πέτρος ἢ ὁ φίλος του;
Διατί;
- 2) Τί παρεκίνησε τὸν Πέτρον νὰ παραδώσῃ τὸ ὠδολόγιον εἰς τὴν ἀστυνομίαν; Ὁ φίλος του διατὶ δὲν εἶχε δίκαιον;

¹ Ἡ γλῶσσα τῶν κριτηρίων καὶ τῶν ἐρωτήσεων εἶναι ἀπλουστέρα χάριν τῶν κατωτέρων ἡλικιών, αἵτινες ἔξητάζοντο δι' αὐτῶν.

3) Τί ἡτο δυνατὸν νὰ συμβῇ, ἐὰν ὁ Πέτρος δὲν παρέδιδε τὸ ὄρολόγιον εἰς τὴν ἀστυνομίαν; Τί ἀκόμη; "Ἄλλο; Καὶ τί ἄλλο;

Σημειωτέον ὅτι διὰ τῶν τελευταίων ἔρωτήσεων, αἴτινες, ὅπου παρίστατο ἀνάγκη, καὶ δὴ ἐν ταῖς κατωτέραις ἥλικαις, ἐγίνοντο μᾶλλον συγχεκριμέναι διὰ βοηθητικῶν ἔρωτήσεων, ἀνεζητοῦντο ἀπότερα ἐπακολουθήματα τῶν πρᾶξεων.

"Ως δὲ ἐλέχθη ἡδη, διὰ τῶν ἔρωτήσεων ἡμῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ ἐλατήρια καὶ τὰ ἐπακολουθήματα ἐπεζητοῦμεν κυρίως νὰ διασαφῆσωμεν τοῦτο τὸ ζήτημα, ἐὰν δῆλον ὅτι αἱ διδόμεναι ἀπαντήσεις ἥσαν αὐθόρμητοι, δηλοῦσαι τὴν αὐτοτελῆ κρίσιν καὶ πεποίθησιν τῶν ὑποκειμένων, ὅπερ εἶναι τὸ κυριώτατον στοιχεῖον τῆς ἀρτίας ἥθυικῆς συνειδήσεως, ἢ ἥσαν μόνον ἀπηχήσεις διδαγμάτων προερχομένων ἐκ τοῦ οἴκου, τοῦ σχολείου, τοῦ περιβάλλοντος καθόλου.

"Ως δὲ εἶναι πρόδηλον, δυσχερής ἀπέβαινεν δὲ ἐλεγχος τῆς διακρίσεως τῆς αὐθορμήτου καὶ αὐτοτελοῦς ἥθυικῆς κρίσεως ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς ἔξηρτημένης ἀπὸ τῆς διδασκαλίας. "Ινα δὲ κατορθώσωμεν νὰ καθιορίσωμεν μετὰ τῆς δυνατῆς ἀκριβείας καὶ τοῦτο τὸ πρόβλημα, ὑπεβάλομεν εἰς πολλαπλῆν καὶ ἀκριβῆ ἔξετασιν τὰ ὑποκείμενα τῶν πειραμάτων, καὶ δὴ ὅχι μόνον τῶν κατωτέρων ἥλικιων ἄλλα καὶ τῶν ἀνωτέρων, ἀτινα, δπως καὶ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐλέχθη, ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ἔξητάσαμεν καὶ προφορικῶς.

β. ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΚΡΙΤΗΡΙΟΥ

Τὰ δὲ πορίσματα, ἀτινα προέκυψαν ἐκ τῆς διὰ τοῦ πρώτου τούτου κριτηρίου ἔξετάσεως, ἥσαν καθόλου τὰ ἔξῆς·

Τὰ ὑποκείμενα ἀνωτέρας ἥθυικῆς συνειδήσεως ἐπεδοκίμαζον ἀπολύτως τὴν πρᾶξιν τῆς ἀποδόσεως τοῦ εὑρεθέντος ἀντικειμένου, ἐπεδείκνυον δὲ ἀνώτερα ἥθυικὰ ἐλατήρια, τὴν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος καὶ ὅσα ἄλλα, οὐχὶ δὲ κατώτερα ἐλατήρια, οἷον κέρδος, τιμωρίαν καὶ τὰ τοιαῦτα.

Καὶ ὡς ἀποτέλεσμά δὲ τῆς παρὰ τὰς ἡθικὰς ἀρχὰς ἐνεργείας ἐν τῇ προκειμένῃ πρᾶξει ἐθεώρουν τὰ ὑποκείμενα ταῦτα οὐχὶ κέρδος οἶνον-
δήποτε ἢ φόβον ἐκ τῆς τοῦ νόμου τιμωρίας καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ἄλλὰ τὸν ἔλεγχον τῆς συνειδήσεως καὶ τὴν ἡθικὴν κατάπτωσιν καὶ τὴν ἐκ τοῦ θεοῦ τιμωρίαν τοῦ ἐνεργοῦντος οὗτως ἀτόμου.

“Αλλως δὲ ἔκρινον τὰ ὑποκείμενα τὰ ἔχοντα κατωτέραν ἡθικὴν συνείδησιν. Ταῦτα δὲν εὔρισκον ἀξίαν ἐπαίνου τὴν πρᾶξιν τῆς ἀποδόσεως τοῦ εὑρεθέντος καὶ ψύγου ἀξίαν τὴν συμβουλὴν τοῦ φίλου. ‘Ως ποὸς δὲ τὰ ἐλατήρια, ὥφερον παρεκινοῦντο εἰς τὴν τοιαύτην ἢ τοιαύτην κοίσιν, παρετηρήσαμεν δτι ἐπεκράτει παρ’ αὐτοῖς τὸ συμφέρον, ὁ φόβος τῆς τιμωρίας καὶ ἡ γνώμη δτι ὁ ἀπολέσας θὰ ὑφίστατο ἐλαχίστην ζημίαν, διότι κατὰ τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν θὰ ἦτο πλούσιος.

Τὴν ὀφέλειαν δέ, ἢτις ἔμελλε νὰ προκύψῃ εἰς τὸν εὑρόντα, ἀριζον τὰ ὑποκείμενα ταῦτα καὶ ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας.

“Υποκείμενά τινα ἐπεδείκνυν ἀστάθειαν ἐν τῇ κρίσει, παρεῖχον δὲ ἀορίστους καὶ μσαφεῖς ἀπαντήσεις, οὔτε δῆλα δὴ τὴν μίαν οὔτε τὴν ἄλλην ἀποψιν ὑπεστήριζον σαφῶς, ἄλλὰ διετύπουν τὴν γνώμην αὐτῶν μετ’ ἀμφιβολίας. Τὰ ὑποκείμενα δμως ταῦτα ἥσαν πολὺ ὀλίγα, ὡς δηλοῦται ἐκ τῶν συνημμένων πινάκων. Διὰ τοῦτο δὲ οὔτε χαρακτηριστικὰς ἀπαντήσεις οὔτε γραφικὰς παραστάσεις τούτων παραθέτομεν ἐνταῦθα.

Καταφανέστερα ἐν ταῖς λεπτομερείας καθίστανται τὰ πορίσματα ταῦτα ἐκ τῶν παρατιθεμένων πινάκων, μᾶλλον δ’ εὖσύνοπτα γίνονται ἐκ τῶν ἐπακολουθουσῶν γραφικῶν παραστάσεων, ἔτι δ’ ἐκ τῶν χαρακτηριστικῶν ἀπαντήσεων τῶν ὑποκειμένων, δσας ἀναγράφομεν ἐν τοῖς ἐπομένοις.

Καὶ ὁ μὲν πρῶτος πίναξ δηλοῖ τὸ ποσοστὸν τοῦ περιεχομένου τῆς ἀνωτέρας ἡθικῆς συνειδήσεως, ἢτοι τῶν ἡθικῶν ἀρχῶν καὶ ἴδεῶν τῶν ὑποκειμένων, ὡς συνήχθη ἐκ τῆς ἀδρομεροῦς ἐξετάσεως αὐτῶν.

Ο δὲ δεύτερος πίναξ ἐμφαίνει τὴν ἡθικὴν κρίσιν τῶν ἐξετασθέντων, τὴν τε ἐκ διδασκαλίας καὶ τὴν ἐξ αὐθορμησίας, ὡς συνήχθη ἐκ τῆς ἀνιχνεύσεως τῶν ἐλατηρίων.

‘Ο δὲ τρίτος πίναξ σημαίνει τὴν ἡθικὴν κρίσιν, τὴν τε ἐκ διδασκαλίας καὶ τὴν ἐξ αὐθιορμησίας, ώς συνήχθη ἐκ τῆς ἔρεύνης τῶν ἐπακολουθημάτων.

‘Ο δὲ τέταρτος πίναξ δηλοῖ τὴν ἡθικὴν κρίσιν τὴν ἐκ διδασκαλίας, ώς συνήχθη ἐκ τῆς ἀνιχνεύσεως τῶν ἐλατηρίων ἀμα καὶ τῶν ἐπακολουθημάτων.

‘Ο δὲ πέμπτος πίναξ ἐμφαίνει τὴν ἡθικὴν κρίσιν τὴν ἐξ αὐθιορμησίας, ώς συνήχθη ἐκ τῆς ἔρεύνης τῶν ἐλατηρίων ἀμα καὶ τῶν ἐπακολουθημάτων.

‘Ο πίναξ οὗτος ἀποτελεῖ καὶ τὴν ἀλίμακα τῆς διὰ τοῦ πρώτου κοιτηρίου ἀνιχνεύσεως τῆς κυρίας ἡθικῆς συνειδήσεως.

‘Ο δ’ ἕκτος πίναξ δεικνύει τὴν κατωτέραν ἡθικὴν συνείδησιν καὶ κρίσιν, ώς συνήχθη ἐκ τῆς ἐξειάσεως τοῦ περιεχομένου τῆς συνειδήσεως, τῶν ἐλατηρίων καὶ τῶν ἐπακολουθημάτων.

‘Ο δ’ ἕβδομος πίναξ σημαίνει τὴν ἀδριστὸν ἡθικὴν συνείδησιν καὶ κρίσιν κατά τε τὸ περιεχόμενον καὶ τὰ ἐλατήρια καὶ τὰ ἐπακολουθήματα.

Π Ι Ν Α Ξ 1

***Ανωτέρα ήθική συνείδησις. Περιεχόμενον.**

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ρ. ΚΑΘΗΗΤΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΣΙΟΣ
 ΓΙΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 *Ανωτέρα ήθική συνείδησις. Περιεχόμενον.
 Π. ΚΑΘΗΗΤΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΣΙΟΣ

Ηλικία	Άρρενα	Θήλεα	Μ. "Ο.
7 έτῶν	64%	68%	66%
9 >	64%	76%	70%
11 >	68%	80%	74%
13 >	72%	82%	77%
15 >	84%	84%	84%
17 >	88%	92%	90%
18 >	92%	94%	93%
20 >	98%	95%	94%
Γ. Μ. "Ο.	78,1	83,8	80,9
Μ. "Ο. τῶν ἡλικιῶν			
7—13 έτῶν	67,0	76,5	71,7
15—20 >	89,2	91,2	90,2
Γ. Μ. "Ο.	78,1	83,8	80,9

Τ Ι Ν Α Ξ 2

Ανωτέρα ήθική συνείδησις. Ήθική ιερίσις ἐκ διδασκαλίας καὶ ἐξ αὐθορμησίας. Έλατήρια.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΓΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ηλικία	Διδασκαλία			Αὐθορμησία			Μ. "Ο.		
	% Αρρενών	Θήλεων	M. %O.	% Αρρενών	Θήλεων	M. %O.	% Αρρενών	Θήλεων	M. %O.
7 έτῶν	76	75	75,5	6	3	4,5	82	78	80,0
9 >	76	74	75,0	10	6	8,0	86	80	83,0
11 >	69	70	69,5	20	14	17,0	89	84	86,5
13 >	42	47	44,5	49	89	44,0	91	86	88,5
15 >	34	39	36,5	60	56	58,0	94	95	94,5
17 >	32	35	33,5	65	63	64,0	97	98	97,5
18 >	22	30	26,0	76	68	72,0	98	98	98,0
20 >	18	19	18,5	80	79	79,5	98	98	98,0
Γ. Μ. "Ο.	46,1	48,6	47,3	45,8	41,0	43,4	91,8	89,6	90,7
Μ. "Ο. τῶν ήλικιῶν									
7—13 έτῶν	65,7	66,5	66,1	21,3	15,5	18,4	87,0	82,0	84,5
15—20 >	26,5	30,8	28,6	70,2	66,5	68,4	96,7	97,2	97,0
Γ. Μ. "Ο.	46,1	48,6	47,3	45,8	41,0	43,4	91,8	89,6	90,7

Τ Ι Ν Α Ζ Ζ

**Ανωτέρα ήθική συνείδησις. Ήθική κρίσις ἐκ διδασκαλίας
καὶ ἐξ αὐθορμησίας. Ἐπακολουθήματα.**

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΓΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

•Ηλικίαι	Διδασκαλία			Αὐθορμησία			Μ. "Ο.		
	*Αρρενα	Θήλεα	Μ. "Ο.	*Αρρενα	Θήλεα	Μ. "Ο.	*Αρρενα	Θήλεα	Μ. "Ο.
7 έτῶν	56	54	55,0	10	8	9,0	66	62	64,0
9 *	46	52	49,0	12	10	11,0	58	62	60,0
11 *	46	43	44,5	19	12	15,5	65	55	60,0
13 >	34	33	33,5	41	39	40,0	75	72	73,5
15 >	28	24	26,0	52	48	50,0	80	72	76,0
17 >	22	26	24,0	62	60	61,0	84	86	85,0
18 >	20	24	22,0	70	62	66,0	90	86	88,0
20 >	10	14	12,0	84	78	81,0	94	92	93,0
Γ. Μ. "Ο.	32,8	33,8	33,2	43,8	39,6	41,8	76,5	73,4	74,9
Μ. "Ο. τῶν ἡλικιῶν									
7—13 έτῶν	45,5	45,5	45,5	20,5	17,2	18,8	66,0	62,7	64,4
15—20 >	20,0	22,0	21,0	67,0	62,0	64,8	87,0	84,0	85,5
Γ. Μ. "Ο.	32,8	33,8	33,2	48,8	39,6	41,8	76,5	73,4	74,9

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΥ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΓΘΩΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΩΣ

Τ Ι Ν Α Ξ 4

Άνωτέρα ηθική συνείδησις. Ήθική κρίσις ἐκ διδασκαλίας.
Έλατηρια ἀμά και ἐπακολουθήματα.

Ηλικία	Έλατηρια			Έπακολουθήματα			Μ. "Ο.		
	Άρρενα	Θήλες	Μ. "Ο.	Άρρενα	Θήλες	Μ. "Ο.	Άρρενα	Θήλες	Μ. "Ο.
7 έτῶν	76	75	75,5	56	54	55,0	66,0	64,5	65,2
9 "	76	74	75,0	46	52	49,0	61,0	63,0	62,0
11 "	69	70	69,5	46	43	44,5	57,5	56,5	57,0
13 "	42	47	44,5	34	33	33,5	38,0	40,0	39,0
15 "	34	39	36,5	28	24	26,0	31,0	31,5	31,2
17 "	32	35	33,5	22	26	24,0	27,0	30,5	28,8
18 "	22	30	26,0	20	24	22,0	21,0	27,0	24,0
20 "	18	19	18,5	10	14	12,0	14,0	16,5	15,2
Γ. Μ. "Ο.	46,1	48,6	47,3	32,3	33,8	33,3	39,4	41,2	40,3
M. "O. τῶν ήλικιῶν									
7—13 έτῶν	65,7	66,5	66,1	45,5	45,5	45,5	55,6	56,0	55,8
15—20 "	26,5	30,8	28,5	20,0	22,0	21,0	23,2	26,4	24,8
Γ. Μ. "Ο.	46,1	48,6	47,3	32,8	33,8	33,3	39,4	41,2	40,3

Π Ι Ν Α Ξ 5

•Ανωτέρα η θική συνείδησις. Η θική ιρείσις εξ αύθιορμησίας καὶ αὐτοτελείας.
•Ελατήρια ἄμα καὶ ἐπακολουθήματα.

Ηλικία	Έλατήρια			Επακολουθήματα			Μ. "Ο.		
	Άρρεν	Θήλεα	Μ. °Ο.	Άρρεν	Θήλεα	Μ. °Ο.	Άρρεν	Θήλεα	Μ. °Ο.
7 ἔτῶν	6%	3	4,5	10%	8	9,0	8,0	5,5	6,8
9 *	10	6	8,0	12	10	11,0	11,0	8,0	9,5
11 *	20	14	17,0	19	12	15,5	19,5	13,0	16,3
13 *	49	39	44,0	41	39	40,0	45,0	39,0	42,0
15 *	60	56	58,0	52	48	50,0	56,0	52,0	54,0
17 *	65	63	64,0	62	60	61,0	63,5	61,5	62,5
18 *	76	68	72,5	70	62	66,0	73,0	65,0	69,5
20 *	80	79	79,5	84	78	81,0	82,0	78,5	80,2
Γ. Μ. "Ο.	45,8	41,7	43,5	43,8	39,6	41,8	45,0	40,3	42,7
M. "Ο.									
τῶν ήλικιῶν									
7—13 ἔτῶν	21,3	15,5	18,4	20,5	17,2	18,8	20,9	16,3	18,6
15—20 *	70,2	66,5	68,5	67,0	62,0	64,5	69,1	64,2	66,7
Γ. Μ. "Ο.	45,8	41,7	43,5	43,8	39,6	41,8	45,0	40,3	42,7

ΠΤΥΝΑΞ 6

Κατωτερα ήθικη συνείδησις καθόλου.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΤΡΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Κ.Π. ΚΑΘΗΝΗΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

•Ηλικία	Περιεχόμενον			Έλατηρια			Έπακολουθήματα		
	Άρρεν	Θήλεα	Μ. °Ο.	Άρρεν	Θήλεα	Μ. °Ο.	Άρρεν	Θήλεα	Μ. °Ο.
7 έτῶν	16	14	15	10	12	11,0	30	32	31,0
9 *	14	8	11	6	10	8,0	38	34	36,0
11 *	14	8	11	6	9	7,5	35	37	36,0
13 *	10	6	8	3	6	4,5	21	24	22,5
15 *	8	6	7	2	2	2,0	16	20	18,0
17 *	8	8	8	3	2	2,5	12	14	13,0
18 *	0	6	3	2	2	2,0	10	14	12,0
20 *	4	5	4,5	2	2	2,0	6	8	7,0
Γ. Μ. °Ο.	9,2	7,6	8,4	4,2	5,6	4,9	21,0	22,8	21,9
Μ. °Ο. τῶν ήλικιῶν									
7—13 έτῶν	13,5	9,0	11,2	6,2	9,2	7,7	31,0	31,7	31,4
15—20 *	5,0	6,2	5,6	2,2	2,0	2,1	11,0	14,0	12,5
Γ. Μ °Ο.	9,2	7,6	8,4	4,2	5,6	4,9	21	22,8	21,9

Π Ι Ν Α Ζ 7

Αριστος ήθικη συνεδησις.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΩ^{ΑΘΗΝΑΙΩΝ}
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΜΟΗΗΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΩ^{ΑΘΗΝΑΙΩΝ}

Πλικίαι	Περιεχόμενον			Έλατηρια			Έπακολουθήματα		
	Άρρενα	Θήλες	Μ. "Ο.	Άρρενα	Θήλες	Μ. "Ο.	Άρρενα	Θήλες	Μ. "Ο.
7 έτῶν	20	18	19	8	10	9	4	6	5
9 *	22	16	19	8	10	9	4	4	4
11 *	18	12	15	5	7	6	0	8	4
13 *	18	12	15	6	8	7	4	4	4
15 *	8	10	9	4	3	4	4	8	6
17 *	4	0	2	0	0	0	4	0	2
18 *	8	0	4	0	0	0	0	0	0
20 *	3	0	1,5	0	0	0	0	0	0
Γ. Μ. "Ο.	12,6	8,5	10,6	3,9	4,8	4,3	2,5	3,7	3,1
Μ. "Ο. τῶν ήλικιῶν									
7—13 έτῶν	19,5	14,5	17,0	6,7	8,7	7,7	3,0	5,5	4,2
15—20 *	5,7	2,5	4,1	1,0	0,8	1,0	2,0	2,0	2,0
Γ. Μ. "Ο.	12,6	8,5	10,6	3,9	4,8	4,3	2,5	3,7	3,1

Μᾶλλον εὐσύνοπτα, ως ἐλέχιη, καθίστανται τὰ πορίσματα ἡμῶν ταῦτα ἐκ τῶν παρατιθεμένων εἰκόνων καὶ γραφικῶν παραστάσεων.

Καὶ αἱ μὲν ἐν εἰκόνι 1 γραφικαὶ παραστάσεις δεικνύουσι τὸ περιεχόμενον, ἥτοι τὰς ἡθικὰς ἀρχὰς καὶ ἴδεας, τῆς ἀνωτέρας ἡθικῆς συνειδήσεως τῶν ἔξετασθέντων, κατεσκευάσθησαν δὲ ἐκ τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας στήλης τοῦ ὑπὸ ἀριθμὸν 1 πίνακος.

Αἱ δὲ ἐν εἰκόνι 2 δηλοῦσι τὴν ἐκ διδασκαλίας ἡθικὴν κρίσιν τῶν ὑποκειμένων, ως συνήχθη ἐκ τῆς ἀνιχνεύσεως τῶν ἐλατηρίων, προηλθον δὲ ἐκ τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας στήλης τοῦ ὑπὸ ἀριθμὸν 2 πίνακος.

Αἱ δὲ ἐν εἰκόνι 3 σημαίνουσι τὴν ἐξ αὐθορμησίας καὶ αὐτοτελείας ἡθικὴν κρίσιν τῶν ἔξετασθέντων, ως συνήχθη ἐκ τῆς ἔρευνης τῶν ἐλατηρίων, κατηρτίσθησαν δὲ ἐκ τῆς τετάρτης καὶ τῆς πέμπτης στήλης τοῦ αὐτοῦ πίνακος 2.

Αἱ δὲ ἐν εἰκόνι 4 ἐμφαίνουσι τὴν ἐκ διδασκαλίας ἡθικὴν κρίσιν τῶν ὑποκειμένων, ως συνήχθη ἐκ τῆς ἔξετάσεως τῶν ἐπακολουθημάτων τῆς πράξεως, ἥτοι τῆς μὴ ἀποδόσεως τοῦ εὑρεθέντος, κατεσκευάσθησαν δὲ ἐκ τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας στήλης τοῦ ὑπὸ ἀριθμὸν 3 πίνακος.

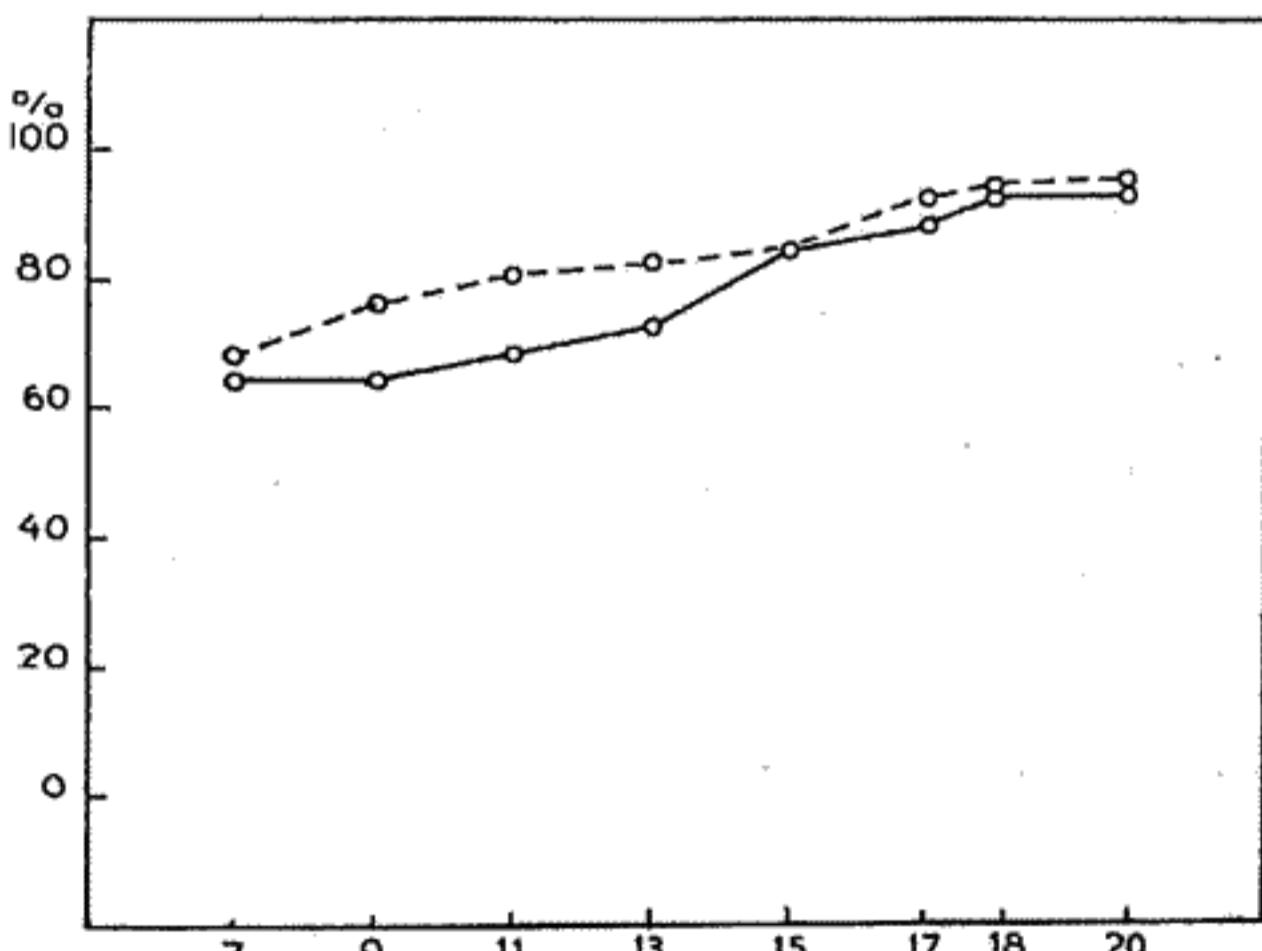
Αἱ δὲ ἐν εἰκόνι 5 δεικνύουσι τὴν ἐξ αὐθορμησίας καὶ αὐτοτελείας ἡθικὴν κρίσιν τῶν ἔξετασθέντων, ως συνήχθη ἐκ τῆς ἀνιχνεύσεως τῶν ἐπακολουθημάτων τῆς πράξεως, προηλθον δὲ ἐκ τῆς τετάρτης καὶ τῆς πέμπτης στήλης τοῦ αὐτοῦ πίνακος 3.

Αἱ δὲ ἐν εἰκόνι 6 δηλοῦσι τὴν ἐκ διδασκαλίας ἡθικὴν κρίσιν τῶν ὑποκειμένων, ως συνήχθη ἐκ τῆς ἔξετάσεως τῶν ἐλατηρίων ὅμα καὶ τῶν ἐπακολουθημάτων, κατηρτίσθησαν δὲ ἐκ τῆς ἕβδόμης καὶ τῆς ὅγδοης στήλης τοῦ ὑπὸ ἀριθμὸν 4 πίνακος.

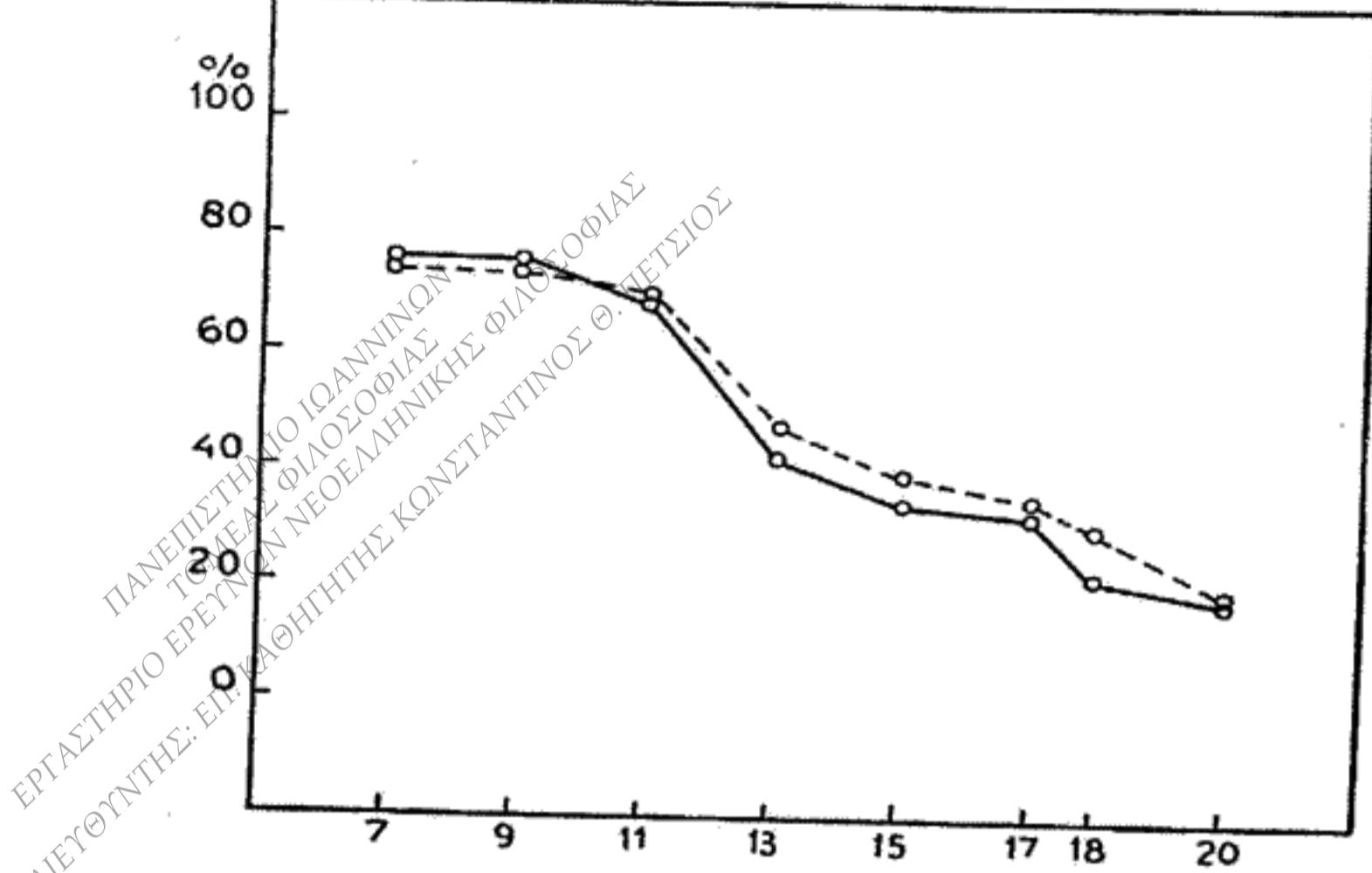
Αἱ δ^ο ἐν εἰκόνι 7 ἐμφαίνουσι τὴν πορείαν τῆς ἐξ αὐθιορμησίας καὶ αὐτοτελείας ἡθικῆς ορίσεως, ὡς συνήχθη ἐκ τῆς ἀνιχνεύσεως τῶν ἐλατηρίων μάμα καὶ τῶν ἐπακολουθημάτων, κατεσκευάσθησαν δ^ο ἐκ τῆς ἑβδόμης καὶ τῆς ὅγδοης στήλης τοῦ ὑπ^ο ἀριθμὸν 5 πίνακος.

Αἱ δ^ο ἐν εἰκόνι 8 γραφικαὶ παραστάσεις δεικνύουσι τὸ περιεχόμενον τῆς κατωτέρας ἡθικῆς συνειδήσεως τῶν ἐξετασθέντων ὑποκειμένων, προηλθον δ^ο ἐκ τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας στήλης τοῦ ὑπ^ο ἀριθμὸν 6 πίγακος.

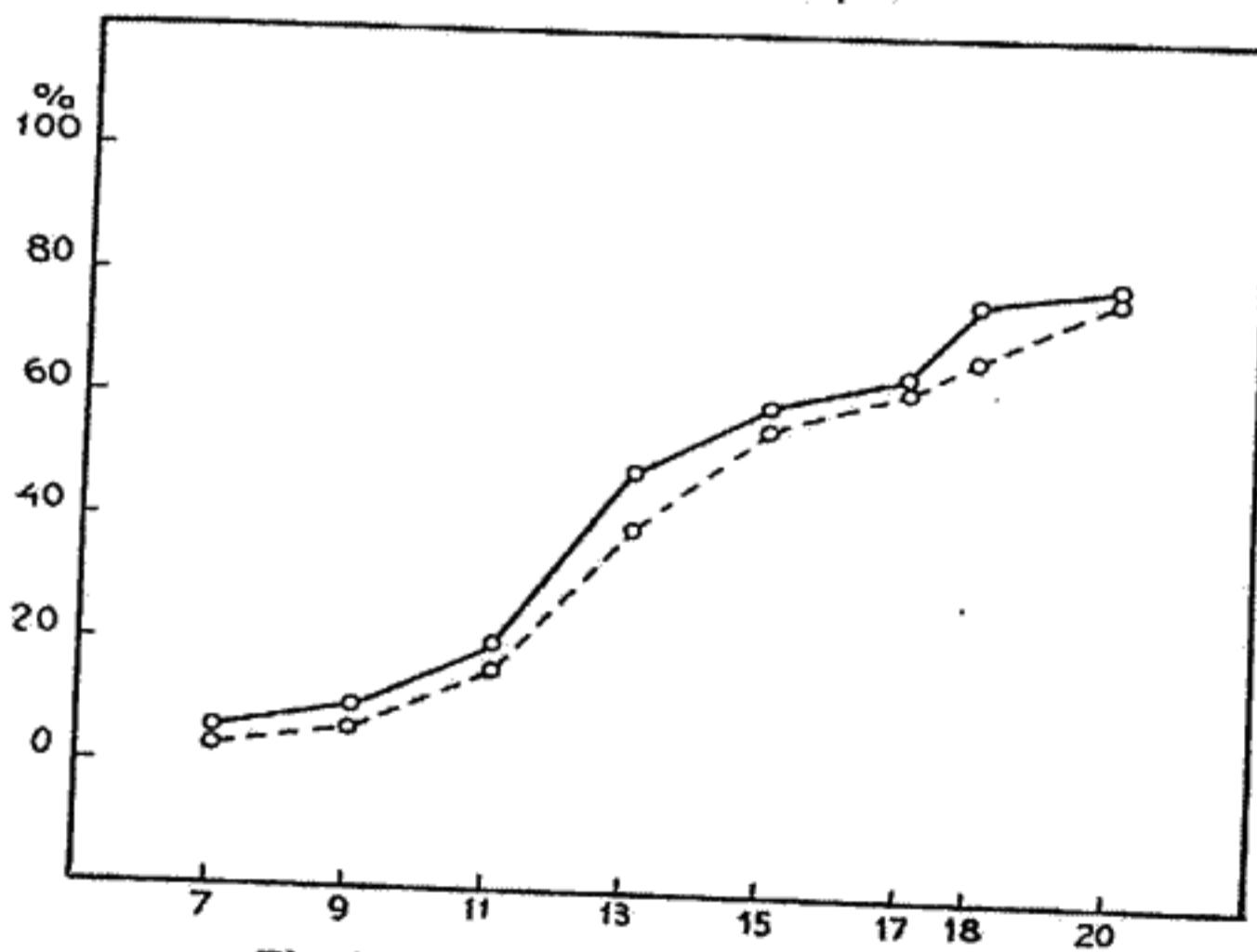
Αἱ δ^ο ἐν εἰκόνι 9 σημαίνουσι τὴν κατωτέραν ἡθικὴν συνείδησιν, ὡς συνίχθη ἐκ τῆς ἐρεύνης τῶν ἐλατηρίων καὶ τῶν ἐπακολουθημάτων: κατηρτίσθησαν δ^ο αἱ μὲν τῶν ἐλατηρίων ἐκ τῆς τετάρτης καὶ τῆς πέμπτης στήλης τοῦ αὐτοῦ πίνακος 6, αἱ δὲ τῶν ἐπακολουθημάτων ἐκ τῆς ἑβδόμης καὶ τῆς ὅγδοης στήλης τοῦ αὐτοῦ πίνακος.

Εἰκ. 1. Ἀνωτέρα ἡθικὴ συνείδησις. Περιεχόμενον.
— "Αρρενα" - - - Θήλεα

Εἰκ. 2. Ἀνωτέρα ἡθικὴ συνείδησις.
Ἡθικὴ κρίσις ἐκ διδασκαλίας. Ἐλατήρια.
— Αρρενα - - - Θήλεα

Εἰκ. 3. Ἀνωτέρα ἡθικὴ συνείδησις.
Ἡθικὴ κρίσις ἐξ αὐθορμησίας καὶ αὐτοτελείας. Ἐλατήρια,
— Αρρενα - - - Θήλεα